

РЕШЕНИЕ

№ 5647

гр. София, 21.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **226** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на М. К. Х., с ЕГН: [ЕГН] срещу ЗППАМ № 6672/16.12.2022 г., издадена от Б. А. М., мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. “б“ от ЗДвП., е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Поддържа се, че не са налице фактическите основания за издаването и, същата не е издадена в предвидената от закона форма, не е мотивирана, не са посочени фактическите основания за издаването и, не е посочена датата на извършване на твърдяното нарушение, както и издаден ли е бил талон за медицинско изследване. Излага се, че е било препядствано правото на защита на жалбоподателя. Моли се същата да бъде отменена.

Жалбоподателят, чрез пълномощника си по делото в депозирано писмено становище поддържа жалбата и моли да бъде уважена, излага доводи за нищожност и незаконосъобразност на оспорената заповед. Претендира присъждане на разноски по делото и прилага списък на разноски.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява, не се представява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.12.2022 г., в [населено място], на ул. Ц., с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят управлявал МПС, лек автомобил „Ф.“ модел „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] ,“ собственост на Н. С. Х., и до бл. 319 управлявал след употреба на алкохол.Изпробван с техническо средство „ Алкотест дрегер“ 7510, с номер 0136, показал положителен резултат 1, 60% на хиляда.Издаден и талон за медицинско изследване номер 107533 за МБАЛ Св. Анна. Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 6672/16.12.2022 г., с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП., е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. принудителните административни мерки по чл. 171, ал. 1, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от представената, Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правни основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.Същата е издадена на основание съставения АУАН бл. АД № 207331 от същата дата, където са подробно изложени фактите свързани с извършеното нарушение.Последният изрично е посочен в ЗППАМ.В акта, който е и основаниято за издаване на оспорената заповед са посочени датата и мястото на извършване на нарушението и всички обстоятелства свързани с него.

Предвид изложеното и при издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати

нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП., който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване се прилага ПАМ – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

От съставения АУАН се установява, че водачът е бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „ Алкотест дрегер“ 7510, с № 0136, показал положителен резултата от 1, 60 % на хиляда, съставен е АУАН и е уведомен за налагането на ПАМ. Това се потвърждава от събраните по делото доказателства. След химическо изследване отчетеният резултат е 1,43 %, след повторна химическа експертиза е доказан етилов алкохол в количество от 1,31% в кръвта.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

По делото са ангажирани доказателства, но не са оборени съществените за извършеното нарушение факти, жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с техническо средство, впоследствие с химическо лабораторно изследване, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 36 – ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. К. Х.,с ЕГН: [ЕГН] срещу ЗППАМ № 6672/16.12.2022 г., издадена от Б. А. М., мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. “б“ от ЗДвП., му е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: